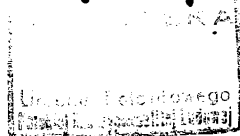

Opublikowano dnia 10 kwietnia 1956 r.

916 i 15/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36922

Kl. 47 f. 22/11

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji

97 f. 2, 15/12

(Warszawa, Polska)

Sposób uszczelniania złącz kielichowych rur wodociągowych i szczeliwo do uszczelniania ich tym sposobem

Udzielono patentu z mocą od dnia 26 września 1953 r.

Złącza kielichowe rur wodociągowych były dotychczas uszczelniane za pomocą ołowiu.

Przedmiotem wynalazku jest sposób uszczelniania tych rur bez użytku ołowiu.

W myśl wynalazku złącze wypełnia się w znany sposób sznurem smołowanym i na tym podłożu zakłada się i dobija szczeliwo według wynalazku, zastępujące ołów.

Szczeliwo według wynalazku stanowi plecionka z cienkiego drutu w postaci rękawa powleczonego odpowiednią masą asfaltową lub inną masą lepikową.

Plecionkę wykonuje się z drucików żelaznych, stalowych wyżarzonych lub z metali nieżelaznych np. aluminium, na maszynach dziewiarskich.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Włodzimierz Skoraszewski.

Przy użyciu miękkich drucików stalowych dobre rezultaty dała plecionka o średnicy rękawa 100 mm, posiadająca w przekroju 80 drucików o średnicy 0,25 do 0,3 mm, wiązanych poprzecznie co 5 mm. Jeden metr bieżący takiej tkaniny waży od 75 do 100 g. Po zejściu z maszyny dziewiarskiej (podobnej do maszyny pończoszniczej) tkaninę z drutu stalowego należy wyżarzyć do maksymalnej miękkości w tyglu lub komorze zamkniętej, aby drut nie utlenił się.

Masa uszczelniająca winna odpowiadać następującym warunkom: jej temperatura kruchowości nie powinna być wyższa od -50°C wg Fraas'a, a temperatura mięknięcia nie niższa od $+50^{\circ}\text{C}$, poza tym winna ona posiadać szerokie granice plastyczności, a przy 150°C winna wykazywać pewną lepkość. Masa winna dobrze przylegać do drutu stalowego i zawierać mało części lotnych. Masy takie są znane z podręcznika G.D. Krejcera, „Asfalty, bitumy i paki” Moskwa 1952

(np. masa bitumiczna M B-70 do zalewania muf kablowych).

Masę należy roztopić w kotle do całkowitej płynności, jednak bez burzenia i piany, i przepuszczać przez nią tkaninę metalową powoli tak, aby okleiła się ona całkowicie masą. Tak powleczoną tkaninę należy skrócić lekko do postaci sznura i pozostawić w spoczynku aż do chwili całkowitego zastygnięcia masy. Po zastygnięciu masy szczeliwo jest gotowe do użytku.

W przypadku opisanej wyżej tkaniny z drucików stalowych wyżarzonych stosowano z dobrym rezultatem skrętność, wynoszącą od 15 do 20 skrętów na metr bieżący.

W celu zabezpieczenia szczeliwa przed zlepianiem się przy przechowywaniu, obsypuje się je zewnątrz talkiem, pokrywa wełną żużlową lub owija taśmą pergaminową przesyconą olejem antytracelowym, po czym zwiija w kłęgi o określonej średnicy.

Złącze wykonane w ten sposób daje się doskonale zakładać i dobijać, zapewniając szczelność nawet przy dużych ciśnieniach.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób uszczelniania złącz kielichowych rur wodociagowych, znamienne tym, że stosuje się szczeliwo w postaci plecionki drucianej przesyconej masą asfaltową lub inną podobną masą lepikową i wciśniętej w uszczelniane złącze.
2. Szczeliwo do uszczelniania złącz kielichowych rur wodociagowych sposobem według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera plecionkę z miętkiego drutu żelaznego lub stalowego, przesyconą masą asfaltową lub inną podobną masą lepikową.
3. Szczeliwo według zastrz. 2, znamienne tym, że posiada postać lekko skręconego sznura.
4. Odmiana szczeliwa według zastrz. 2, znamienne tym, że plecionka jest wykonana z drutu aluminiowego.

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
w m. st. Warszawie

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych